

Pendakwa Raya Iwn Sam Ke Ting

MAHKAMAH TINGGI (JOHOR BAHRU) — RAYUAN JENAYAH
NO JA-41LB-9-10 TAHUN 2021
ABU BAKAR KATAR H
29 OGOS 2022

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap perintah pelepasan dan pembebasan — Responden dituduh memandu kenderaan dengan cara melulu atau dengan cara merbahaya sehingga menyebabkan kematian di bawah s 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 — Sama ada terdapat kekhilafan oleh majistret — Sama ada pembelaan berjaya menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah — Akta Pengangkutan Jalan 1987 s 41(1)

Tertuduh menghadapi pertuduhan di bawah s 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 ('Akta') kerana memandu kenderaan dengan nombor pendaftaran JQB 9984 dengan cara melulu atau dengan cara merbahaya sehingga menyebabkan kematian ke atas lapan penunggang basikal. Tertuduh tidak mengaku bersalah atas pertuduhan. Perbicaraan diteruskan di hadapan puan majistret mahkamah majistret Johor Bahru. Puan majistret memutuskan di akhir kes pendakwaan, pendakwaan gagal membuktikan kes prima facie atas pertuduhan. Tertuduh diperintah lepas dan bebas tanpa dipanggil untuk membela dirinya atas pertuduhan. Timbalan pendakwa raya ('TPR') yang terkilan dengan keputusan puan majistret telah merayu dan rayuan kemudiannya telah didengar di hadapan pesuruhjaya kehakiman ('YA MT (2)'). Di akhir pendengaran rayuan, YA MT (2) telah membenarkan rayuan TPR iaitu memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan kes prima facie atas pertuduhan s 41(1) Akta. Tertuduh diarahkan membela dirinya di hadapan puan majistret itu. Tertuduh telah memilih untuk memberi keterangan tanpa sumpah. Di akhir kes pembelaan, puan majistret memutuskan tertuduh berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah dan memutuskan tertuduh dilepas dan bebas dari pertuduhan. Oleh itu, rayuan ini oleh TPR.

Diputuskan, membenarkan rayuan:

- (1) Puan majistret terikat sebaik YA MT (2) memutuskan pendakwaan berjaya memutuskan kes prima facie di akhir kes pendakwaan. Puan majistret tidak boleh mempersoalkan keputusan YA MT (2) atas isu-isu tertentu yang dibangkitkan semasa kes pendakwaan. Puan majistret perlu menimbang sama ada pembelaan tertuduh berjaya menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah atas kesalahan s 41(1) Akta yang menjadi teras rayuan pihak TPR. Puan majistret telah

- A menggunakan isu yang sama semasa kes pendakwaan berkaitan identiti pemandu kereta JQB 9984. Sebaik YA MT (2) berpuas hati tertuduh merupakan orang yang memandu kereta JQB 9984 pada masa kemalangan berlaku, puan majistret semasa mendengar pembelaan terikat dengan penemuan fakta yang diputuskan oleh YA MT (2). Puan majistret terkhilaf apabila memutuskan terdapat keraguan berkaitan individu yang memandu kereta JQB 9984 yang menyebabkan kematian lapan orang pada masa, tarikh dan tempat yang dinyatakan dalam pertuduhan. Puan majistret gagal memutuskan pembelaan tertuduh sebagai penafian semata-mata/selepas berfikir (lihat perenggan 12, 34–35).
- B
- C (2) Tertuduh tidak boleh menjadikan alasan tiada pengetahuan adanya aktiviti basikal lajak sebagai satu lesen untuk beliau tidak perlu memikirkan orang lain yang berada atas jalan raya di tempat kemalangan. Pembelaan tertuduh gagal menimbulkan keraguan yang munasabah atas kesalahan s 41(1) Akta. Pendakwaan berjaya membuktikan melampaui keraguan yang munasabah iaitu tertuduh memandu kereta JQB 9984 cara melulu atau merbahaya setelah mengambil kira segala hal keadaan jalan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut). Tertuduh telah memandu keretanya melebihi had kelajuan sebelum di tempat kemalangan. Puan majistret terkhilaf apabila memutuskan mayat *unknown* lapan tidak dicamkan sebagai alasan untuk memutuskan tertuduh tidak bersalah di akhir kes pembelaan. Isu ini telah pun diputuskan oleh YA MT (2) sebaik memutuskan kes prima facie di akhir kes pendakwaan. Tiada keraguan berkaitan pengecaman kesemua si mati. Tertuduh bersalah dan disabitkan atas pertuduhan s 41(1) Akta (lihat perenggan 36–39).
- D
- E
- F (3) Tertuduh dijatuhi hukuman penjara enam tahun mulai tarikh sabitan dan denda RM6,000 tidak bayar enam bulan penjara. Tertuduh hilang kelayakan memegang lesen memandu selama tiga tahun sebaik selesai menjalani tempoh pemenjaraan dan butiran sabitan dicatatkan dalam lesen memandu (lihat perenggan 41).
- G

[English summary]

- H The accused faced a charge under s 41(1) of the Road Transport Act 1987 ('the Act') for driving a vehicle bearing registration number JQB 9984 in a reckless manner or in a dangerous manner causing the death of eight cyclists. The accused pleaded not guilty to the charge. The trial continued before the magistrate of the Johor Bahru magistrate court. The magistrate decided at the end of the prosecution's case, the prosecution failed to prove a prima facie case on the charge. The accused was ordered to be acquitted and discharged without being called to defend herself against the charge. The deputy public prosecutor ('DPP') who was aggrieved by the magistrate's decision appealed and the appeal was later heard before the judicial commissioner ('YA MT (2)'). At the end of
- I

the appeal, YA MT (2) allowed the DPP's appeal ie decided that the prosecution had successfully proven a prima facie case on the charge of s 41(1) of the Act. The accused was ordered to defend herself in front of the magistrate. The accused had chosen to give evidence without oath. At the end of the defence case, the magistrate held that the accused succeeded in raising reasonable doubt and held that the accused to be acquitted and discharged of the charges. Hence, this appeal by the DPP.

Held, allowing the appeal:

- (1) The magistrate was bound as soon as YA MT (2) decided the prosecution succeeded in establishing prima facie case at the end of the prosecution's case. The magistrate could not question the decision of YA MT (2) on certain issues raised during the prosecution case. The magistrate had to consider whether the accused's defence succeeded in raising any reasonable doubt on the offense of s 41(1) of the Act which was the core of the DPP's appeal. The magistrate had used the same issue during the prosecution's case regarding the identity of the driver of JQB 9984 car. Once YA MT (2) was satisfied that the accused was the person driving the JQB 9984 car at the time of the accident, the magistrate while hearing the defence was bound by the findings of fact decided by YA MT (2). The magistrate erred when she ruled that there was doubt regarding the individual who drove the JQB 9984 car which caused the death of eight people at the time, date and place stated in the charge. The magistrate failed to decide that the accused's defence as mere denial/afterthought (see paras 12, 34–35).
- (2) The accused could not use the excuse of not knowing the existence of bicycle activities as a license for her not to think about other people who were on the road at the scene of the accident. The accused's defence failed to raise a reasonable doubt on the offense of s 41(1) of the Act. The prosecution successfully proved beyond reasonable doubt that the accused was driving the JQB 9984 car in a reckless or dangerous manner after taking into account all the road conditions (including the type, condition and size of the road). The accused had driven her car over the speed limit before at the scene of the accident. The magistrate erred when she decided that the eighth unknown body that was not identified as a reason to decide the accused was innocent at the end of the defence case. This issue had already been decided by YA MT (2) after deciding the prima facie case at the end of the prosecution's case. There was no doubt regarding the identification of all the deceased. The accused was found guilty and convicted on the charge of s 41(1) of the Act (see paras 36–39).
- (3) The accused was sentenced to six years imprisonment from the date of conviction and a fine of RM6,000 if default six months imprisonment. The accused was disqualified from holding a driver's license for three

- A years after serving the prison term and the details of the conviction were recorded in the driver's license (see para 41).]

Kes-kes yang dirujuk

- B *Azmi bin Osman v PP and another appeal* [2016] 3 MLJ 98; [2015] 9 CLJ 845, MR (dirujuk)
Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v PP and another appeal [2015] 2 MLJ 293; [2015] 2 CLJ 145, MP (dirujuk)
Lee Yu Fah & 5 Ors v PP [1937] 1 MLJ 179; [1937] 1 LNS 31 (dirujuk)
Lim Yoon Fah v PP [1971] 1 MLJ 37; [1970] 1 LNS 66 (dirujuk)
C *Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v PP* [1988] 1 MLJ 167; [1987] 2 CLJ 405, MA (dirujuk)
Ng Beng Kok v PP [2017] MLJU 321; [2017] 7 CLJ 157, MR (dirujuk)
Ouseng Sama-Ae v PP [2011] 4 MLJ 756; [2010] 6 CLJ 416, MR (diikut)
D *PP v Leo Say & Ors* [1985] MLJU 2; [1985] CLJ Rep 683, MT (dirujuk)
PP v Loo Choon Fatt [1976] 2 MLJ 256; [1976] 1 LNS 102 (dirujuk)
PP v Zulkifli bin Omar [1998] 6 MLJ 65; [1998] 1 CLJ 1079, MT (dirujuk)
Teuku Nawardin Syamsuar v PP [2018] supp MLJ 334; [2011] 3 CLJ 353, MP (dirujuk)
E *Yee Kin Sum v PP and another case* [2022] MLJU 172; [2022] 1 LNS 220, MT (dirujuk)
Yen Chee Wei v PP [2006] 5 MLJ 569; [2006] 7 CLJ 73, MT (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

- F Akta Mahkamah Kehakiman 1964 s 50(2)
Akta Pengangkutan Jalan 1987 s 41(1)
Kanun Tatacara Jenayah s 173(ha)
G *Tengku Amir Zaki bin Tengku Abdul Rahman (Mohd Syafiq bin Mohd Ghazali bersamanya) (Timbalan Pendakwa Raya, Pejabat Penasihat Undang-Undang Negeri Johor) bagi pihak perayu.*
Faizal bin Mokhtar (Balarajah & Co) bagi pihak responden.

Abu Bakar Katar H:

H PENGENALAN

- I [1] Tertuduh seorang warganegara Malaysia dan ketika kemalangan berusia 22 tahun. Tertuduh menghadapi pertuduhan di bawah s 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 ('Akta itu'). Pertuduhan yang dirangka oleh pendakwaan berbunyi seperti berikut:

PERTUDUHAN

Bahawa kamu pada 18.2.2017 jam lebih kurang 0320 Hrs di Jalan Lingkar Dalam di dalam daerah Johor Bahru di dalam negeri Johor, telah memandu

- kenderaan tersebut di atas jalan raya dengan cara melulu atau dengan cara merbahaya setelah mengambil kira segala hal keadaan jalan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut) sehingga menyebabkan kematian ke atas penunggang basikal (1) Mohamad Azrie Danish bin Zulkefli K/P: 030928-01-1119, (2) Muhamad Shahrul Izzwan bin Azzuraimee, K/P: 031115-07-0079, (3) Muhammad Firdauz Danish bin Mohd Azhan, K/P: 010829-01-1203, (4) Fauzan Bin Halmijan, K/P: 040821-01-0307, (5) Mohamad Azhar bin Amir, K/P: 011028-03-0863, (6) Muhammad Harith Iskandar Bin Abdullah, K/P: 030208-01-1583, (7) Muhammad Shahrul Nizam Bin Maruddin, K/P: 030818-01-1947, (8) Haizad Bin Kasrin, K/P: 010904-01-1431. Oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan yang boleh dihukum di bawah s 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 (Akta 333).
- [2] Tertuduh tidak mengaku bersalah atas pertuduhan. Perbicaraan diteruskan di hadapan puan majistret, mahkamah majistret, Johor Bahru, Johor Darul Takzim ('puan majistret'). Pendakwaan memulakan kesnya pada 29 Ogos 2017 dan pada 21 Ogos 2019 pendakwaan menutup kesnya. Pada 28 Oktober 2019 puan majistret itu memutuskan di akhir kes pendakwaan, pendakwaan gagal membuktikan kes prima facie atas pertuduhan. Tertuduh diperintah lepas dan bebas tanpa dipanggil untuk membela dirinya atas pertuduhan.
- [3] Timbalan pendakwa raya ('TPR') yang terkilan dengan keputusan puan majistret itu telah memfailkan notis rayuan atas perintah lepas dan bebas di akhir kes pendakwaan. Rayuan ini telah didaftarkan sebagai Rayuan Jenayah JA-41LB-12-11 Tahun 2019.
- [4] Rayuan ini kemudiannya telah didengar di hadapan YA Dr Shahnaz bt Sulaiman, pesuruhjaya kehakiman (pada ketika itu) ('YA MT (2)'). Di akhir pendengaran rayuan, YA MT (2) telah membenarkan rayuan TPR iaitu memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan kes prima facie atas pertuduhan s 41(1) Akta itu. Tertuduh diarahkan membela dirinya di hadapan puan majistret itu.
- [5] Puan majistret itu telah mendengar pembelaan tertuduh pada 9 Mei 2021 tertuduh telah memilih untuk memberi keterangan tanpa sumpah. Di akhir kes pembelaan, puan majistret itu memutuskan tertuduh berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah dan memutuskan tertuduh dilepas dan bebas dari pertuduhan.
- [6] TPR yang terkilan dengan keputusan puan majistret itu telah memfailkan notis rayuan ke Mahkamah Tinggi, Johor Bahru. Rayuan ini telah didaftarkan sebagai Rayuan Jenayah No 41LB-9-10 Tahun 2021.
- [7] Rayuan ini telah didengar oleh Mahkamah Tinggi Jenayah (1) dan di

- A akhir pendengaran rayuan, mahkamah ini telah memutuskan tertuduh bersalah dan disabitkan atas pertuduhan s 41(1) Akta itu. Mahkamah ini telah memberi peluang peguam tertuduh yang terpelajar mengemukakan mitigasi peringanan hukuman dan TPR berhujah atas pemberatan hukuman. *Mahkamah ini telah menjatuhkan hukuman penjara enam tahun mulai tarikh sabitan (13 April 2022) dan denda RM6,000 tidak bayar enam bulan penjara. Tertuduh hilang kelayakan memegang lesen memandu selama tiga tahun sebaik tertuduh selesai menjalani tempoh pemenjaraan. Mahkamah ini turut memerintahkan butiran sabitan kesalahan ini dicatit di dalam lesen memandu. Lesen memandu hendaklah diserahkan oleh tertuduh pada atau sebelum 14 April 2022 kepada mahkamah untuk tindakan selanjutnya.*

- D [8] Mahkamah ini tidak membenarkan penangguhan hukuman penjara dan denda memandangkan sebarang keputusan Mahkamah Tinggi dalam bidang kuasa rayuan membabitkan keputusan mahkamah majistret hanya melibatkan persoalan undang-undang yang boleh dirayu ke Mahkamah Rayuan, Malaysia. Walaupun begitu, sebelum rayuan difailkan ia perlu mendapatkan kebenaran (*leave*) terlebih dahulu daripada Mahkamah Rayuan, Malaysia sebagaimana yang diperuntukkan di bawah s 50(2) Akta Mahkamah Kehakiman 1964 ('Akta 1964'). Bagi kemudahan rujukan di perturunkan peruntukan s 50(2) Akta 1964 yang berbunyi seperti berikut:

- F 50(2) An appeal shall lie to the Court of Appeal, with the leave of the Court of Appeal, against any decision of the High Court in the exercise of its appellate or revisionary jurisdiction in respect of any criminal matter decided by a magistrates' court by such appeal shall be confined to only question of law which have arisen in the course of the appeal or revision and the determination of which by the High Court has affected the event of the appeal or revision.

KES PEMBELAAN TERTUDUH

- G [9] Sebelum mahkamah ini menyentuh rayuan TPR berhubung keputusan puan majistret itu yang melepas dan bebas tertuduh di akhir kes pembelaan, eloklah disentuh pendekatan mahkamah ini (MT1) dalam menimbangkan pembelaan tertuduh sebaik YA MT (2) memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan kes prima facie.

- I [10] Mahkamah ini mendapat panduan yang jelas berhubung perkara ini dalam kes *Ouseng Sama-Ae v Public Prosecutor* [2011] 4 MLJ 756; [2010] 6 CLJ 416 di mana YA Hishamudin Mohd Yunus HMR ada menyentuh sebaik Mahkamah Rayuan memutuskan mahkamah bicara memanggil tertuduh membela diri. YA dalam penghakimannya menyatakan:

It is elementary that once the Court of Appeal (in the earlier appeal) had overruled the findings and rulings of the trial judge made at the close of the case for the prosecution and had instead made a finding of possession of cannabis, had invoked

- the presumption of trafficking under s 37(da)(vi) and had ordered the trial judge to call for the defence on the original charge of trafficking, in such a situation, whatever findings and rulings of the trial judge expressed earlier at the close of the prosecution stage, to the extent that they had been expressly or impliedly contradicted or overruled by the Court of Appeal, as a matter of law, are now no longer of any significance when he proceeded to hear the defence; *and he must at the continued hearing stage discard those findings and rulings that he had earlier made. He must now have due regard to the findings and rulings of the Court of Appeal as if those findings and rulings of the Court of Appeal had been made by the trial judge himself at the close of the case for the prosecution.* It was therefore wrong in law to say that the present grounds of judgment of the judge was in conflict with his earlier grounds of judgment (para 21). A
B
C
- [11] Saya turut merujuk kes *Azmi bin Osman v Public Prosecutor and another appeal* [2016] 3 MLJ 98; [2015] 9 CLJ 845 yang menyatakan:
- [28] With respect, we are of the view that the learned HCJ2 had erred when he disturbed the findings of the earlier HCJ1 who had ordered the accused to enter on his defence to all the four charges, on appeal. The dominant issue that ought to guide the HCJ2's mind in dealing with a situation that has now become this preliminary issue must of necessity be the fact that when the HCJ1 made that decision for defence to be called, the latter was carrying out his appellate jurisdiction. *Granted that the High Court jurisdiction is coordinate among its judges, inherent in that concept is the fact that a High Court judge cannot overrule another High Court judge who had made a decision at some crucial stage of proceedings in the same case.* D
E
- [12] Saya berpendapat sebaik YA MT (2) memutuskan pendakwaan berjaya memutuskan kes prima facie di akhir kes pendakwaan, puan majistret itu terikat dengan prinsip kes *Ouseng Sama Ae*. Puan majistret itu tidak boleh mempersoalkan keputusan YA MT (2) atas isu-isu tertentu yang dibangkitkan semasa kes pendakwaan. Puan majistret itu perlu menimbangkan sama ada pembelaan tertuduh berjaya menimbulkan sebarang keraguan yang munabah atas kesalahan s 41(1) Akta itu yang menjadi teras rayuan pihak TPR. F
G
- [13] Saya juga mengambil pendekatan yang sama dengan prinsip yang disemai dan tumbuh subur dalam kes *Azmi Osman*, iaitu segala keputusan YA MT (2) semasa memutuskan kes prima facie di akhir kes pendakwaan, mahkamah ini terikat dan menghormatinya dan tidak manis untuk mempertikaikan walaupun sebesar zarah sekali pun. H
- [14] Berbekalkan latar pentas prinsip undang-undang yang dirujuk sebentar tadi iaitu kes *Ouseng Sama Ae* dan *Azmi Osman*, mahkamah ini akan menyentuh pembelaan tertuduh. I
- [15] Mahkamah ini merujuk rekod rayuan (RR) (Jld 2(j)) di ms 1871).

- A** Sebaik YA MT (2) membenarkan rayuan TPR dan mengarahkan tertuduh dipanggil untuk membela diri, kes tertuduh telah disebut di hadapan Puan Zuhainie bt Zullkafli, Majistret, Mahkamah Majistret, Johor Bahru. Tiga pilihan telah diterangkan kepada tertuduh dan peguam tertuduh yang terpelajar memberitahu pilihan tertuduh akan diberitahu pada tarikh akan datang. Kes ditangguhkan kepada 9 Mei 2021 di hadapan puan majistret yang sama iaitu Puan Siti Hajar bt Ali.
- B**

- C** [16] Pada 9 Mei 2021 perbicaraan diteruskan di hadapan puan majistret yang sama. Sebaik tiga pilihan diterangkan kepada tertuduh, peguam tertuduh yang terpelajar memaklumkan tertuduh memilih untuk memberi keterangan tanpa sumpah dari kandang tertuduh. Mahkamah merujuk nota keterangan (RR) (Jld 2(j)) di ms 1875 yang mencatatkan:

- D** PB: Dengan izin, Puan. Saya dapat arahan bahawa OKT memilih pilihan kedua, Puan iaitu memberi keterangan tidak bersumpah dari kandang tertuduh. Jadi adakah Puan nak tukar atau macam mana?

Mah: Situ ok tak, cuba try dekat kandang saksi?

PB: Maknanya dalam rekod tapi ...

- E** Mah: Ya, ya cuma just because mic. Ada bantahan tak?

TPR: Tidak ada.

Mah: Atas persetujuan semua pihak, OKT akan memberi keterangan tidak bersumpah di kandang tertuduh tetapi di tempat yang ada mic.

- F** [17] Mahkamah ini telah meneliti nota keterangan yang dipetik diatas, tertuduh telah memilih untuk memberi keterangan tanpa sumpah. Pilihan ini ada diperuntukan di bawah s 173(ha) Kanun Tatacara Jenayah ('Kanun itu') yang berbunyi seperti berikut:
- G**

(ha) When the Court calls upon the accused to enter on his defence under subparagraph (h)(i), the Court shall read and explain the three options to the accused which are as follows:

- H** (i) to give sworn evidence in the witness box;
- (ii) to give unsworn statement from the dock; *or*
- (iii) to remain silent.

- I** [18] Tertuduh semasa memberi keterangan tanpa sumpah bergantung kepada kepada pernyataan saksi (D 215) (RR) (Jld 3(b)) di ms 2312–2314) dan juga keterangan lisan semasa membacakan D215 di mahkamah terbuka.

[19] Sebelum saya menyentuh pembelaan tertuduh, eloklah diperturunkan pembelaan tertuduh iaitu keterangan tanpa sumpah sebagaimana D215.

Pembelaan tertuduh seperti berikut: Pada 18 Mac 2017 pada jam 3 pagi tertuduh pulang dari Perarakan Pesta Chingay bersama rakannya bernama Regina Soh. Tertuduh turut ditemani rakannya bernama Pay Qin Ting. Tertuduh tidak tinggal di sekitar Jalan Lingkaran Dalam dan tidak mengetahui langsung kewujudan aktiviti basikal lajak. Pada setiap masa tiada sebarang tanda amaran atau individu yang memberi isyarat wujud aktiviti basikal lajak pada lewat malam di Jalan Lingkaran Dalam. Pada setiap masa kereta bergerak bawah had laju dan di lorong paling kiri Jalan Lingkaran Dalam tersebut.

A

B

[20] Ketika tiba di Petronas Jalan Lingkaran Dalam tertuduh nampak jalan tersebut mendaki bukit, berselekoh dan gelap. Ketika mendaki tertuduh nampak tiada sebarang kumpulan basikal di bahu kiri, kanan dan tengah Jalan Lingkaran Dalam tersebut. Ketika mendaki bukit di Jalan Lingkaran Dalam tersebut tertuduh tidak nampak situasi lalu lintas disebalik bukit dan selekoh tersebut.

C

D

[21] Sejurus melepasi puncak bukit dan selekoh Jalan Lingkaran Dalam tersebut tiba-tiba tertuduh nampak kumpulan basikal lajak memenuhi dan menghalang semua lorong Jalan Lingkaran Dalam tersebut. Tertuduh hanya dengar bunyi dentuman dan perlanggaran. Tertuduh terkejut dan tidak sedar apa yang berlaku. Tertuduh sedar apabila kumpulan basikal mengerumuni tertuduh, menjerit sambil mengugut untuk mencederakan tertuduh. Tertuduh berasa takut kerana turut diugut oleh orang ramai yang berhenti. Tertuduh percaya rakannya telah lari menyelamatkan diri.

E

F

[22] Tertuduh diselamatkan oleh seorang anggota polis yang membawa tertuduh ke balai. Tertuduh menafikan telah melanggar mati seramai lapan penunggang basikal. Tertuduh turut menafikan ada melanggar 30 ke 40 basikal. Tertuduh percaya wujud kenderaan lain yang telah melanggar lapan penunggang basikal dan 30 ke 40 basikal dan kenderaan lain tersebut telah melarikan diri kerana rusuhan kumpulan basikal lajak dan orang ramai.

G

[23] Semua fakta dan laporan polis dan keterangan kepada polis oleh tertuduh tidak tepat dan dibuat ketika tertuduh trauma, keliru dan tidak menerima sebarang rawatan perubatan. Tertuduh percaya setiap keterangannya berkenaan kemalangan ini boleh disalahtafsir dan boleh mendedahkan individu lain kepada tohmahan masyarakat. Siasatan polis tidak lengkap dan hanya memfokuskan kepada tertuduh satu-satunya individu berbangsa Cina yang trauma dan diberkas di lokasi kemalangan. Tertuduh bersyukur dan mengucapkan terima kasih kepada mahkamah yang bersabar dan meluangkan masa mendengar pembelaan tertuduh. Tertuduh bersimpati terhadap kehilangan ahli keluarga penunggang basikal yang terlibat. Tertuduh percaya situasi bahaya yang menyebabkan kemalangan bukan dicipta oleh tertuduh. Tertuduh percaya kebebasannya sangat berharga dan dibayar dengan

H

I

- A harga yang mahal untuk membuktikan dirinya tidak bersalah.

[24] Sebelum mahkamah ini menyentuh rayuan TPR yang terpelajar dengan lebih lanjut, eloklah di rujuk kes *Yee Kin Sum v Public Prosecutor and another case* [2022] MLJU 172; [2022] 1 LNS 220 di mana YA Ahmad Shahrir Mohd Salleh H ada memberikan panduan dalam mengharap rayuan sebegini.

- B YA dalam penghakimannya menyatakan:

- C [28] An appeal is a continuation of hearing. In *Mohammad Hasnizam bin Hussein v Public Prosecutor* [2015] MLJU 955; [2015] 1 LNS 433 CA; [2015] MLRAU 172; [2015] MLRAU 172, His Lordship Abang Iskandar Abang Hashim JCA (now CJ (Sabah and Sarawak)) prompted that the true nature of an appeal is a continuation of hearing concerning both findings of facts and law where all evidence are open to re-examination to determine if they have been correctly made by the trial court (see also: *Public Prosecutor v Ma' Arif* [1969] 2 MLJ 65; [1969] 1 LNS 134; [1969] 1 MLRH 596, *Dickson Levy all Maria George v Public Prosecutor* [2018] MLJU 98; [2018] 1 LNS 135 CA; [2018] MLRAU 49; [2018] MLRAU 49).

- E [25] Berbekalkan prinsip undang-undang yang digariskan dalam kes *Yee Kin Sum*, mahkamah ini akan meneliti alasan penghakiman oleh puan majistret itu sama ada beliau bertindak dengan betulnya apabila di akhir kes pembelaan memutuskan tertuduh menimbulkan keraguan yang munasabah atas kesalahan s 41(1) Akta itu.

- F [26] Berbalik kepada rayuan sekarang, mahkamah ini berpendapat eloklah di rujuk nas-nas duluan dalam menggarap keterangan tanpa sumpah yang dipilih oleh tertuduh. Mahkamah ini merujuk kes *Teuku Nawardin Syamsuar v Public Prosecutor* [2018] supp MLJ 334; [2011] 3 CLJ 353 di mana YA Heliliah Mohd Yusof HMP ada menyentuh isu keterangan pembelaan tanpa sumpah seperti berikut :

- G [15] In the present appeal the appellant had chosen to furnish an unsworn statement from the dock and no other witness was called for the defence. The decision in *Mohamed Salleh v Public Prosecutor* [1969] 1 MLJ 104; [1968] 1 LNS 80 is useful. In the words of Wee Chong Jin CJ:

- H In our judgment, the right of an accused at his trial on a criminal charge to make an unsworn statement from the dock is not a procedural right but a substantive right of an accused and accordingly does not depend on whether or not there is a specific provision for it in the Criminal Procedure Code. It seems to us beyond doubt that under our system of administration of justice, and it has been so throughout the entire history of our courts, a person accused of a criminal offence before an established court of justice has at his trial, as part of his defence, the right to make an unsworn statement from the dock if he wishes to do so. In our view this right can be taken away only by an express statutory provision to that effect.

- I

With regard to the question of prejudice arising out of the trial judge's comment on the probative value of the unsworn statement of the appellant, we are of the opinion that it is proper for a judge in summing up to remind the jury that a statement from the dock is not sworn evidence which can be the subject of cross-examination; that they can attach to it such weight as they think fit and that they should take it into consideration in deciding whether the prosecution have proved their case. In the present case the trial judge directed the jury as follows:

Well, members of the jury, that is the case for the prosecution. Now what is the accused's defence to this charge? You must also consider his evidence, or rather you must consider his defence. The accused, as you know, did not give evidence on oath. He made a statement from the dock and he could not be cross-examined by the prosecution, he could not be questioned by me, he could not be questioned by you. Members of the jury, you will naturally not be inclined to give so much weight to what he said in the dock as you would if he gave evidence, because when a man gives evidence one can cross-examine on it and test it and generally have a much better opportunity of assessing it. Of course, you must not reject the statement of the accused, you must consider it and give it such weight as you think it is worth having regard to the other evidence that you have.

[27] Mahkamah ini turut menimbangkan pembelaan tanpa sumpah mempunyai nilai keberatan yang rendah berbanding keterangan dengan sumpah. Kedudukan prinsip undang-undang ini ada ditegaskan dalam kes *Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v Public Prosecutor and another appeal* [2015] 2 MLJ 293; [2015] 2 CLJ 145 di mana mantan YAA Arifin Zakaria KHN (pada ketika itu) menzahirkan pandangannya seperti berikut:

[202] We accept that the courts below did not explicitly consider the political conspiracy defence which was raised by the appellant in his unsworn statement from the dock. *In law, a trial judge will not give much weight to what an accused has said in his unsworn statement as he is not subject to cross-examination by the prosecution nor can he be questioned by the trial judge.* (*Lee Boon Gan v Regina* [1954] 1 MLJ 103; [1954] 1 LNS 39; *Udayar Alagan & Ors v Public Prosecutor* [1962] 1 MLJ 39; [1961] 1 LNS 146; *Mohamed Salleh v Public Prosecutor* [1969] 1 MLJ 104; [1968] 1 LNS 80; *Juraimi Husin v Public Prosecutor* [1998] 1 MLJ 537; [1998] 2 CLJ 383).

[28] Berbekalkan prinsip undang-undang yang dirujuk sebentar tadi, mahkamah ini akan menghalusi alasan penghakiman oleh puan majistret itu di akhir kes pembelaan. Mahkamah ini sedar YA MT (2) telah memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan kes prima facie di akhir kes pendakwaan dan tertuduh diarahkan untuk membela dirinya atas pertuduhan s 41(1) Akta itu.

[29] Mahkamah ini berpeluang membaca alasan ringkas keputusan YA MT (2) semasa memutuskan pendakwaan berjaya memutuskan kes prima facie

A terhadap pertuduhan s 41(1) Akta itu. YA MT (2) ada menyatakan seperti berikut:

B [23] Dalam rayuan ini, pihak perayu bergantung kepada limb ketiga yakni memandu kenderaan tersebut atas jalan raya dengan cara melulu atau cara merbahaya setelah mengambil kira tentang segala hal keadaan jalan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut).

C [30] Semasa memutuskan kes di akhir kes pendakwaan, YA MT (2) turut membawa mindanya kepada kes kes *Ng Beng Kok v Public Prosecutor* [2017] MLJU 321; [2017] 7 CLJ 157 di mana Mahkamah Rayuan telah menyatakan seperti berikut:

D There is no legal definition of driving which is dangerous to the public. The plain question in proving an offence under the third limb of s 41(1) of the RTA is simply this: Was the appellant driving a motor vehicle on a road dangerously, ie dangerous towards other persons who might reasonably be expected to be on or near the road having regard to all circumstances (including the nature, condition and size of the road, and the amount of traffic which or might be expected to be on the road). And, if he was, did he thereby cause the death of another person.

E [31] Berbalik kepada rayuan sekarang, mahkamah ini secara terperinci telah merujuk alasan penghakiman (RR) (Jld 1) (ms 13–67) yang disediakan oleh puan majistret itu sama ada terdapat kekhilafan semasa memutuskan pembelaan tanpa sumpah oleh tertuduh (D125) menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan.

G [32] Mahkamah ini turut merujuk alasan penghakiman, puan majistret itu telah merujuk nas-nas duluan yang menyentuh pembelaan tanpa sumpah sebagaimana pendekatan yang dipilih oleh tertuduh. Beliau di perenggan 14 ada menyimpulkan pengamatannya seperti berikut:

H 14. Kesimpulan yang boleh dibuat berbekalkan nas-nas undang-undang seperti diatas ialah keberatan keterangan tidak bersumpah OKT dari kandang salah adalah perlu dipertimbangkan dengan cermat oleh mahkamah kerana nilai keterangan sedemikian adalah rendah tetapi masih boleh diterima sekiranya pernyataan tersebut kukuh atau disokong dengan keterangan kukuh yang lain.

I [33] Mahkamah ini telah menimbangkan puan majistret itu telah memutuskan di akhir kes pembelaan tertuduh berjaya menimbulkan keraguan yang munasabah berkaitan siapakah yang memandu kereta nombor pendaftaran JQB 9984 sehingga menyebabkan lapan orang yang meninggal dunia akibat pelanggaran tersebut? Puan majistret itu berpendapat pegawai penyiasat (SP46) menyatakan siasatan berkaitan identiti pemandu kereta JQB 9984 telah diserahkan kepada SP44. SP44 dalam keterangannya tidak menyiasat perkara ini dan tidak dapat mengecam tertuduh sebagai pemandu

kereta JQB 9984. Puan majistret itu turut berpendapat pada malam kejadian ada kawan lainnya tertuduh yang menaiki keretanya. SP10 dan SP11 gagal membuat pengecaman ke atas tertuduh dan kemungkinan wujudnya orang lain yang memandu kereta JQB 9984. Puan majistret itu turut menyatakan pendakwaan gagal membuktikan siapakah pemilik kereta berkenaan dan pemilik kereta JQB 9984 tidak diambil keterangan.

A

B

[34] Mahkamah ini berpendapat puan majistret itu telah menggunakan isu yang sama semasa kes pendakwaan berkaitan identiti pemandu kereta JQB 9984. Mahkamah ini merujuk alasan ringkas oleh YA MT (2) ada menyentuh isu ini dan berpuas hati tertuduhlah yang memandu kereta JQB 9984 sehingga menyebabkan lapan orang yang meninggal dunia sebagaimana yang dinyatakan dalam pertuduhan. Mahkamah ini merujuk perenggan [6], [7] dan [8] di mana YA MT (2) menyatakan:

C

[6] Berhubung inti pati ini, mahkamah mendapati semasa perbicaraan pembelaan tidak pernah pada bila-bila masa menafikan identiti responden sebagai pemandu motokar tersebut pada waktu kejadian. Malah, responden sendiri ke balai polis dan membuat laporan polis berhubung kejadian (exh P209 dan P210).

D

[7] SP 40 mengecam responden sebagai pemandu dan SP40 yang telah membawa ke balai polis untuk membuat laporan polis (P209 dan P210).

E

[8] Mahkamah mendapati intipati pertama iaitu responden telah memandu motocar JQB 9984 semasa berlaku kemalangan telah dipenuhi oleh pihak perayu.

[35] Mahkamah ini berpendapat sebaik YA MT (2) berpuas hati tertuduh merupakan orang yang memandu kereta JQB 9984 pada masa kemalangan berlaku, puan majistret itu semasa mendengar pembelaan terikat dengan penemuan fakta yang diputuskan oleh YA MT (2). Sebaliknya dalam pembelaan tertuduh (D125) ia berubah dan berbeza semasa kes pendakwaan. Semasa kes pendakwaan, tertuduh tidak pernah mencadangkan keretanya tidak melanggar lapan orang simati tetapi kenderaan yang lainnya. Tertuduh dalam pembelaanya tanpa sumpah telah menafikan ada melanggar lapan orang simati dan juga melanggar 30–40 buah basikal. Sebaliknya tertuduh mengalihkan tanggungjawab ini kepada kenderaan lain yang kononnya telah melarikan diri kerana rusuhan kumpulan basikal lajak dan orang ramai. Mahkamah ini berpendapat puan majistret itu terkhilaf apabila memutuskan terdapat keraguan berkaitan individu yang memandu kereta JQB 9984 yang menyebabkan kematian lapan orang pada masa, tarikh dan tempat yang dinyatakan dalam pertuduhan. Mahkamah ini berpendapat puan majistret itu gagal memutuskan pembelaan tertuduh sebagai penafian semata-mata/selepas berfikir. Sepanjang kes pendakwaan tertuduh tidak pernah mempertikaikan tertuduh yang memandu kereta JQB 9984 secara melulu atau cara merbahaya setelah mengambil kira tentang segala hal keadaan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut).

F

G

H

I

A TERTUDUH TIDAK MEMPUNYAI PENGETAHUAN WUJUDNYA
AKTIVITI BASIKAL LAJAK DI JALAN LINGKARAN DALAM

[36] Puan majistret dalam alasan penghakimanya telah menerima pembelaan tanpa sumpah tertuduh yang menyatakan tidak mengetahui adanya aktiviti basikal lajak. Di samping itu puan majistret itu mengambil kira tiada amaran yang diberikan secukupnya bagi mengelakkan pelanggaran pada malam tersebut. Mahkamah ini berpendapat tertuduh tidak boleh menjadikan alasan tiada pengetahuan adanya aktiviti basikal lajak sebagai satu lesen untuk beliau tidak perlu memikirkan orang lain yang berada atas jalan raya di tempat kemalangan. YA MT (2) telah memutuskan tindakan tertuduh yang menyebabkan pelanggaran. YA MT (2) dalam alasan ringkas ada menyatakan:

[17] Mahkamah ini berpandangan, sekiranya kawasan tempat kejadian adalah gelap, responden seharusnya memandu dengan lebih berhati-hati. Ini termasuklah hujahan responden bahawa jalan tersebut adalah mendaki bukit yang telah menghalang pandangan responden. *Care and caution should have been exercised by the responden*. Mahkamah berpandangan bahawa responden telah memandu dengan laju menyebabkan responden tidak dapat berhenti/brek apabila mendapati kumpulan basikal lajak di jalan raya.

[37] Mahkamah ini berpendapat pembelaan tertuduh gagal menimbulkan keraguan yang munasabah atas kesalahan s 41(1) Akta itu. Mahkamah ini berpendapat pendakwaan berjaya membuktikan melampaui keraguan yang munasabah iaitu tertuduh memandu kereta JQB 9984 cara melulu atau merbahaya setelah mengambil kira segala hal keadaan jalan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut). Mahkamah ini berpendapat tertuduh telah memandu keretanya melebihi had kelajuan 50/KMJ sebelum di tempat kemalangan. Puan majistret itu gagal menimbangkan pembelaan tertuduh sekadar menyatakan dengar bunyi dentuman dan pelanggaran. Pembelaan tertuduh langsung tidak ada usaha untuk mengelakkan kemalangan atau membrek keretanya. Fakta ini menunjukkan tertuduh memandu kereta JBQ 9984 pada kelajuan yang tinggi sehingga melanggar dan menyebabkan lapan orang yang meninggal dunia. Pembelaan tertuduh pada pandangan mahkamah sekadar penafian ada melanggar. Puan majistret itu terkhilaf apabila masih berpegang kepada isu-isu yang telah diputuskan oleh YA MT (2) memihak kes pendakwaan.

[38] Mahkamah ini juga berpendapat puan majistret itu terkhilaf apabila memutuskan mayat *unknown* lapan tidak dicamkan sebagai alasan untuk memutuskan tertuduh tidak bersalah di akhir kes pembelaan. Mahkamah ini berpendapat isu ini telah pun diputuskan oleh YA MT (2) sebaik memutuskan kes *prima facie* di akhir kes pendakwaan. Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan TPR yang terpelajar iaitu SP4 iaitu arwah Haizad bin Kasrin telah pergi ke kawasan Jalan Lingkaran Dalam dan mengesahkan arwah dalam gambar

P8. Mahkamah ini berpendapat tiada keraguan berkaitan pengecaman kesemua simati.

A

[39] Berdasarkan alasan-alasan yang diperincikan di atas, mahkamah ini berpendapat pembelaan tertuduh gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah atas kes pendakwaan. Tertuduh telah memandu secara melulu atau merbahaya setelah mengambil kira segala hal keadaan jalan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut). Mahkamah ini berpendapat tertuduh bersalah dan disabitkan atas pertuduhan s 41(1) Akta itu.

B

HUKUMAN

C

[40] Mahkamah ini telah mendengar mitigasi peringanan hukuman yang dikemukakan oleh peguam tertuduh yang terpelajar dan hujahan pemberatan oleh TPR yang terpelajar. Mahkamah ini menimbang faktor-faktor berikut dalam menjatuhkan hukuman ke atas tertuduh:

D

- (a) tertuduh bersalah dan disabitkan atas pertuduhan selepas perbicaraan penuh dijalankan. Tertuduh bukannya mengaku bersalah yang membolehkan diskaun 1/3 daripada hukuman yang lazimnya;
- (b) mahkamah ini perlu mengutamakan kepentingan awam berbanding kepentingan tertuduh (sila rujuk kes *Lim Yoon Fah v Public Prosecutor* [1971] 1 MLJ 37; [1970] 1 LNS 66);
- (c) perbuatan tertuduh yang memandu kereta JBQ 9984 cara melulu dan merbahaya telah menyebabkan kehilangan lapan nyawa. Mahkamah ini mengikuti pendekatan nas duluan iaitu bilangan mangsa merupakan salah satu asas pertimbangan hukuman. Dalam kes *Yen Chee Wei v Public Prosecutor* [2006] 5 MLJ 569; [2006] 7 CLJ 73 membabitkan kematian empat orang mangsa dan kes *Public Prosecutor v Zulkifli bin Omar* [1998] 6 MLJ 65; [1998] 1 CLJ 1079 membabitkan lima mangsa;
- (d) kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh merupakan kesalahan yang berat. Badan Parlimen telah meminda hukuman bagi kesalahan ini pada tahun 2020 melalui Akta Pengangkutan Jalan (Pindaan) 2020 (Akta A 1618). Tertuduh bernasib baik kerana kesalahan yang disabitkan dalam tahun 2017 iaitu sebelum Pindaan 2020 berkuatkuasa. Niat Badan Parlimen apabila meminda hukuman yang lebih tinggi perlu diterjemahkan dalam bentuk hukuman. Pendekatan sebegini ada diputuskan dalam kes *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256; [1976] 1 LNS 102 dan *Public Prosecutor v Leo Say & Ors* [1985] MLJU 2; [1985] CLJ Rep 683;
- (e) mahkamah ini turut menimbang *trend* penghukuman membabitkan kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh. Pertimbangan sebegini ada diputuskan dalam kes *Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v Public*

E

F

G

H

I

- A *Prosecutor* [1988] 1 MLJ 167; [1987] 2 CLJ 405;
- (f) mahkamah ini turut menimbangkan kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh agak tinggi di Negeri Johor. Statistik menunjukkan dalam tempoh 2011 hingga 2021, kemalangan maut berjumlah 10,297 kematian;
- B (g) dalam menjatuhkan hukuman denda, mahkamah ini telah menimbangkan tertuduh berpendapatan RM1,000 sebulan. Mahkamah ini merujuk prinsip *Lee Yu Fah & 5 Ors v Public Prosecutor* [1937] 1 MLJ 179; [1937] 1 LNS 31 dalam menentukan jumlah hukuman denda;
- C (h) mahkamah ini turut menimbangkan ini kesalahan pertama tertuduh; dan
- (i) berdasarkan alasan-alasan yang dinyatakan di (a) hingga (h) di atas, mahkamah ini menjatuhkan hukuman penjara enam tahun mulai tarikh sabitan hari ini dan denda RM6,000 tidak bayar enam bulan penjara. Tertuduh hilang kelayakan memegang lesen memandu selama tiga tahun sebaik selesai menjalani tempoh pemenjaraan. Mahkamah ini turut memerintahkan butiran sabitan ini dicatat di dalam lesen memandu.
- D
- E KESIMPULAN
- [41] Berdasarkan alasan-alasan yang diperincikan di atas, mahkamah ini berpendapat rayuan oleh TPR dibenarkan. Perintah pelepasan dan pembebasan oleh puan majistret itu diakaskan. Tertuduh bersalah dan disabitkan atas kesalahan s 41(1) Akta itu. Tertuduh dijatuhi hukuman penjara enam tahun mulai tarikh sabitan dan denda RM6,000 tidak bayar enam bulan penjara. Lesen memandu digantung selama tiga tahun sebaik tempoh hukuman penjara enam tahun tamat dan butiran sabitan dicatatkan dalam lesen memandu.
- F
- G *Rayuan dibenarkan.*

Dilaporkan oleh Ahmad Ismail Illman Mohd Razali

H

I